

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 5867

Doknr.
383921

Dato
06-09-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 15. august 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 352 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 352:

"Vil ministeren kommentere problemstillingen beskrevet i SOU alm. del - bilag 362 (fortroligt bilag) og oplyse, hvilke muligheder plejefamilier har for at hjemmetræne et plejebarn og modtage støtte hertil?"

Svar:

Det er vigtig indledningsvis at gøre klart, at plejeforældre generelt har en anden stilling i serviceloven end forældre med del i forældremyndigheden. Plejeforældre varetager således en omsorgsmæssig opgave efter aftale med kommunen som led i en indsats om særlig støtte til et barn eller en ung. Plejeforældre modtager vederlag herfor, som også kan dække eventuel tabt arbejdsfortjeneste.

Det afspejler sig også i servicelovens § 32 a om hjemmetræning. Det følger af denne bestemmelse, at kommunalbestyrelsen kan give tilladelse til, at forældre til børn med varig og betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne kan hjemmetræne deres børn. Tilladelse forudsætter, at en række betingelse er opfyldt, herunder at hjemmetræningen fremmer barnets eller den unges tarv og trivsel og imødekommer barnets eller den unges behov.

Reglerne i § 32 a gælder kun forældre med del i forældremyndigheden. Plejeforældre kan således ikke hjemmetræne deres børn eller modtage støtte her til efter reglerne i servicelovens § 32 a. Jeg kan dog oplyse, at det ikke betyder, at træningsaktiviteter for et barn anbragt i familiepleje ikke kan komme på tale. Det vil i imidlertid skulle ske efter reglerne om særlig støtte i servicelovens kapitel 11.

Når en kommune træffer afgørelse om særlig støtte, skal det ske ud fra hensynet til barnets bedste og på baggrund af en børnefaglig undersøgelse af barnets forhold, herunder udvikling og sundhed. Hvis kommunen fx som led i den børnefaglige undersøgelse vurderer, at barnet skal anbringes i familiepleje, og at barnet derudover har brug for behandling i form af træningsaktiviteter i plejefamiliens hjem, så kan kommunen træffe afgørelse om det.

Hvis en afgørelse om træning af barnet hos plejefamilien betyder, at en plejeforælder er nødt til at gå hjemme, eller der er behov for særligt udstyr, så kan plejefamilien blive kompenseret i den aftale om opgaver og honorar, som de indgår med kommunen. Plejeforældre kan selvfølgelig altid henvende sig til kommunen, hvis de ønsker at drøfte den pleje eller eventuelle træning, som barnet får.

Når kommunen træffer afgørelse om særlig støtte til børn og unge, kan sagens parter klage over afgørelsen til Ankestyrelsen. Plejeforældre er ikke part i sagen og kan derfor ikke klage. Men det er vigtigt for mig at understrege, at plejeforældre altid har mulighed for at henvende sig til Ankestyrelsen, hvis de mener, at barnet ikke får den støtte, som han eller hun har brug. Ankestyrelsen kan så tage sagen op af egen drift, hvis de vurderer, der grund til det.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann

[Bilag:]
SOU alm. del – bilag 632 (fortroligt bilag).